

Maahanmuuttajanuorten pelaaminen hallintaan seminariohjelman 10 – 11.5.2007

Jälkimmäinkejä Sosiaalipedagogiikan säätiön
vertaisryhmän jäsenyydestä sekä
vertaisohjaajuudesta vuosina 2004 - 2006,
vertaisohjaaja Timo Ylätaalo

Arvioin seuraavassa kokemuksellisesta näkökulmasta pelaaminen hallintaan kuntoutus- ja koulutusohjelmaa eli vertaisryhmässä oloani ja vertaisryhmäohjaajan koulutusta

Vertaisryhmässä, missä olin jäsenenä, oli eri-ikäisiä miehiä, naisnäkökulmaa tarjosi Eini Hämäläinen ryhmän ohjaajan ominaisuudessa.

Pätevän ja innostavan ohjaajan ja aktiivisten jäsenten ansiosta kokemukseni ryhmästä olivat lähes yksinomaan positiivisia.

Kokoontumistiheys (1 krt/ vko) oli mielestäni sopiva, mutta kesällä oleva kokoontumaton jakso oli ehkä liian pitkä

Useamman päivän internaatteja kaivattiin

Ohjaajan ja jäsenten välillä yhteistyö sujui loistavasti. Ryhmän miesvaltaisuus ei haitannut mitenkään menoa.

Kuntoutusjakso sisällöllisesti hyvin ajoitettu

Ryhmän luottamus-aste oli kuntoutusjakson lopussa jo riittävän korkea vaikeidenkin asioiden käsittelyyn

Vertaisryhmän rinnalle järjestetty omaisten ryhmä tuntui ainakin joidenkin osalta olevan jopa ratkaiseva tekijä pelaamisen hallintaan saattamisessa

Ilmoittauduin vuoden kestävään vertaisryhmän ohjaaja-koulutukseen v. 2005, koska halusin pureutua syvemmälle peliriippuvuuden problematiikkaan ja olla mahdollisesti apuna muille peliriippuvuudesta kärsiville jatkossa. Myös oman pelaamiseni paremmin hallintaan saattaminen (koska edelleen tuli repsahtamisia joskin harvemmin) oli itsekkäänä motiivina taustalla

Koulutus antoi valmiudet: 1) toimia peliriippuvaisten tukena
2) toimia vertaisryhmän ohjaajana
3) tukea ryhmää muodostumaan vertaistueksi jäsenilleen

Koulutuksen sisältö: - ryhmän ohjaamisen peruskysymyksiä
-ryhmän toiminnan peruskysymyksiä
-ryhmän ohjaajan tehtävät ja roolit
-vuorovaikutusmenetelmä ryhmän ohjaamisessa
-eettiset kysymykset ryhmän kanssa työskenneltäessä
-yksilö-, ryhmä- ja yhteisödynamiikka

Koulutuksen rakenne: - 12 koulutuspäivää
- 24 pienryhmäistuntoa
-harjoitustyö eli vertaisryhmän ohjausharjoittelu
-itsenäinen työskentely(raportit harjoitustyöstä,
prosessipäiväkirja, kirjallisuus, seminaarityö)

Kouluttajat: Eini Hämäläinen
Seppo Kantola
Eeva Puolimatka-Heinonen

Kaikki ohjaajat olivat työlleen omistautuneita ja päteviä ja innostivat koulutettavat aktiiviseen osallistumiseen kurssin aikana, mikä oli mielestäni ensiarvoisen tärkeää

Haastavinta oli oman ryhmän kokoaminen ja kokoontumispaikan hankinta

Koulutuksen teoreettisen annin lisäksi ensiarvoisen tärkeää oli oman ryhmän vetämisestä saadut kokemukset ja työnohjaus

Vertaisryhmän ohjausharjoituksessa vertaisryhmä kokoontui 10 kertaa ja Viimeisellä kokoontumiskerralla pelaaminen oli jo jokaisella jäsenellä hallinnassa (tässä tilanteessa oli hyvä tunne lopettaa)

Ahdistavinta oli ensimmäisillä kokoontumiskerroilla hyväksyä oma avuttomuus kun ei osannut sanoa mistä pelaaminen johtuu ja miten sen saa lopetettua (jäsenet kyllä ymmärsivät myöhemmin, ettei ongelmaan ole yksinkertaisia selityksiä ja ratkaisuja)

Lopputyön tein aiheesta:”Tunteet ja niiden ilmeneminen ja käsittely vertaisryhmässä ”

Ehkä suurimpana oivalluksena ja antina omalla kohdallani oli, että tiedostin tunteiden merkityksen ajattelun, tekojen ja tunteiden kolmiossa sekä myös tunteiden merkityksen positiivisena voimana käyttäytymisen suuntaamisessa kohti hallitumpaa elämää

Uskonkin, että peliriippuvuus on pitkälle tunne-elämän ongelma

Jokainen aamu kun herää ja muistaa, ettei ole edellisenä iltana pelannut rahojaan, on hyvä aamu aloittaa päivän askareet!